

Opschoonactie Maas, nabij Buggenum...

Door Leo Koster

In de activiteitenkalender van het IVN Roermond e.o. stond voor 30 maart 2024 “Opschoonactie Maas, Buggenum”. Startpunt om 09.00 uur bij de picknickplaats hoek Dorpsstraat/Groeneweg te Buggenum; het is bewolkt doch droog. Het soort pleintje met essen en eiken is afgebakend door een houten hekwerk en liggende bomen. Op het pleintje een houten tafel met enkele banken die je uitnodigt om te gaan zitten. Tegen een leuning van de bank de ingekerfde tekst; “Aen het Kerkenhoofd”. Straks, na afloop van de opruimingsactie, zal deze bank er totaal anders uitzien.

Onze voorzitter, René Horsten, heet de 18 personen hartelijk welkom, legt de bedoeling uit, maar voor we beginnen wordt er eerst gezongen: niet “*O, wat zijn we blij, niet omdat hij jarig is, maar om de zuiperij*”, maar “*Lang zal hij leven*”.

Tussen de aanwezigen zijn al enkele personen boven de 80 en nog erg actief, René is onlangs 84 jaar jong geworden. Er worden knijpers en plastic zakken uitgedeeld, ijzeren ringen om de zak open te houden zijn slechts zeer beperkt aanwezig. Iemand die het leukste of apartste voorwerp vindt, wordt beloond.

Ik heb zicht op akkerland waar een fazanthaan zijn kostje bij elkaar vreet en waar een Paashaas bezig is paaseieren te verstoppen. René rijdt in zijn auto met 4 personen via de Groezeweg richting Wijnaardenhof; vier personen met een fiets starten daar ook. De vier personen van de fiets maken op een schiereiland dat deel van de Maas schoon, de anderen lopen via een erg modderig pad naar de Maas en gaan van daaruit stroomopwaarts de Maas verlossen van afval.

Niet in werking zijnde baggermachines gaan gegarandeerd binnenkort weer verder met het omhoog halen van zand, grind en klei. Diverse knobbelzwanen op een grasvlakte, ik geniet van de zang van de veldleeuwrik en het geluid van lawaaijerige scholeksters. Het gras is erg nat waardoor mijn broekspijpen, schoenen en sokken in een mum van tijd doorweekt zijn. Grote vrachtschepen op de Maas; als ze voorbij gevaren zijn volgt een grote golfslag. Diverse dode vissen langs de oever. Tussen braamstruiken is het soms best moeilijk om afval vast te knijpen, soms knijp ik wel vier keer voordat het afval in de plastic zak verdwijnt. Dunne plastic vellen in bomen en struiken is ook lastig om te verwijderen.

Verse knaagsporen van de bever alsmede beverwissels van de Bouxweerd naar de Maas. Iemand vindt een dode snoek met een kleinere vis in de bek, hiervan wordt een foto gemaakt. Geelkleurige sterretjes van het speenkruid tussen het groene gras, langs de oever de nieuwe scheuten van de gele lis. Canadese- en grauwe ganzen. Een vrij gave dode-, eenjarige knobbelzwaan ligt op de oever. Op diverse plekken laat de prachtige pinksterbloem zich zien. Ik steek een waterloopje over dat het water van de Bouxweerd afvoert naar de Maas. Het waterpeil van de Maas heeft veel hoger gestaan, gelet op dor plantenmateriaal dat achter gebleven is. Een landbouwer heeft zijn stal uitgemest en de vaste mest over het land verspreid, een vieze geur ruik ik niet. Diverse wilgen staan in bloei, een hommelsoningin zweeft vlak boven de grond, zoekt gegarandeerd een plek voor het stichten van een kolonie. Iemand vindt een dode Amerikaanse zoetwaterkreeft. Ruim een jaar geleden was ik hier ook bezig met het opruimen van afval, toen zag ik hier zowel oever- als boerenzwaluwen, deze laten vandaag verstek gaan.

De regenrivier de Maas heeft een totale lengte van ongeveer 925 km lang, de lengte door Nederland bedraagt ongeveer 239 km, we hebben misschien 2 km van die 239 km van afval verlost en dat slechts aan één zijde.

Angelique Aelen, van het IVN de Steilrand te Reuver, zei onlangs in De Limburger; *“Het IVN Limburg is ruim 15 jaar geleden gestart met het project Schone Maas. Het gaat om het doel en dat is zo veel mogelijk plastic afval van de oevers van de Maas verwijderen zodat het niet bij de plasticsoep in de oceanen terechtkomt. Hoop doet leven en niets doen is geen optie, we zijn het aan onze kinderen verplicht”*.

Een zwerm spreeuwen vliegt geregeld van de grasvlakte op en rust even uit in een boom. Rond 11.45 uur zijn we weer bij de picknickplaats, daar worden ook de blauwkleurige zakken met afval neergezet. De bijzondere voorwerpen die men aangetroffen heeft worden op een boomstam uitgespreid; nepbloemen, een lege hagelpatroon, steeksleutel, hout met een aparte structuur, nepvisjes. Doch de “jury” was unaniem van mening dat de dode snoek met vis in de bek een prijs gewonnen had in de vorm van een fles wijn. Een kersverse opa wordt verrast door een rompertje met de tekst “Benjamin”.

Onder de essen staan, als het ware in een heksenkring, diverse kapjesmorieljes, een matig algemene soort op lemige-, humeuze-, voedselrijke-, omgewerkte grond. Deze zakjeszwam heeft een kegelvormige-, bruinkleurige hoed met ribbels.

Ondertussen is ook penningmeester Lily Welters ten tonele verschenen. Zij tovert in een mum van tijd de houten bank om in een feestelijk ogende ontbijttafel, op twee bontgekleurde lakens worden paaseitjes, stol, koffiekannen, geferfde paaseieren, melk, suiker en thee gezet. Iedereen geniet met volle teugen van dit lekkers. René bedankt een ieder voor zijn of haar inbreng.

Ik wandel nog even naar de kunstburcht van de das, verse graafsporen duiden erop dat de das hier nog steeds aanwezig is. Ik hoor hier mijn eerste zwartkop van dit jaar.

Ik denk dat dit kleine afgepaalde gebied van een particulier is met een eenvoudige opbergruimte, onder een houten bank is een bakje met water ingegraven, jonge laagstam fruitbomen zijn onlangs aangeplant en er staan wat bloemen.